

Biografies lingüístiques a partir de preguntes

Per a fer la nostra biografia lingüística, ens hem explicat quines llengües parlem, hem fet servir algun cop o ens són properes. Hem treballat en un recull de preguntes que podem fer-nos entre nosaltres i, així doncs, fer una mostra de les nostres experiències amb les llengües que han sigut part de la nostra vida d'una manera o d'una altra.

El resultat és aquesta entrevista:

1) En quina llengua insultes?

- Com diuen, per moltes llengües que parlis, quan et talles afaitant-te, sempre es jura en la llengua materna, llavors, en castellà.

-Encara que siguis en un altre país o parlant amb una persona que parla una altra llengua, quan s'ha de dir un insult que et surt de dins ho fas en la teua llengua materna; per tant, jo insulto en castellà.

-Generalment quan insulto ho faig en català i castellà, que són les meves dues llengües maternes. Però crec que utilitzo més el castellà. Si soc a l'estranger, a vegades em surt en l'idioma del país, sempre que sigui França o països de parla anglesa.

2) Has somiat alguna vegada en una altra llengua que no és la teua llengua materna?

-Sí, especialment en francès. Vaig ser a França quan tenia onze anys per a un intercanvi i, en tornar, vaig passar una llarga temporada somiant en francès. També contestava "oui" a tot el que la meua mare em deia.

-Sí, vaig treballar tres mesos a Nova York i un dia vaig començar a somiar en anglès i em vaig adonar que ja feia un temps que mesclava els meus pensaments amb paraules angleses.

-Quan he estat fora d'Espanya i he hagut d'utilitzar l'anglès, somnio en anglès, però només fora de casa.

3) T'has barallat amb algú en una altra llengua que no és la teua llengua materna?

-Sí, em vaig barallar amb un taxista a Budapest, perquè volia cobrar-nos molt més del que era per la carrera. Des de la recepció de l'hotel, vaig trucar a la policia i, quan van arribar, va començar una discussió en anglès, hongarès i espanyol entre la policia, el taxista, el recepcionista de l'hotel, el meu pare i jo. Finalment, vam pagar el que corresponia per la distància recorreguda segons la guia, una quantitat molt més propera a la que jo defensava.

-Vaig sortir durant uns anys amb un noi anglès que no parlava la meua llengua, llavors, sempre parlàvem anglès; per tant, si discutíem, fèiem servir l'anglès. Parlo des de petita

l'anglès, però és veritat que hauria preferit barallar-me utilitzant el castellà i que ell m'entengués, segur que m'hauria donat la raó més cops!

-No he hagut de barallar-me mai amb ningú en un altre idioma.

4) Has fet servir una altra llengua que no és la teua materna per fer una trucada d'emergència?

-Sí, l'anglès, per demanar ajuda en un aeroport a l'Egipte. Viatjava amb la meua família, estàvem esperant en el control policial que encara no era obert i el meu germà petit es trobava molt malament i havia d'anar al lavabo. L'aeroport era molt petit i era en una zona no turística i el personal no era especialment amable. Vaig haver de convèncer en anglès els soldats que hi havia perquè ens permetessin passar.

-No he hagut de fer cap trucada d'emergència fent servir una altra llengua.

-Quan vaig ser a Turquia li van robar a una noia americana tots els papers i li vaig haver de fer les trucades per anul·lar les targetes i per localitzar on era l'ambaixada americana.

5) Has tingut un malentès parlant una llengua?

-Sí, en francès, amb el verb "baiser". A més, quan va tenir lloc la confusió, jo encara era una nena i em va fer molta vergonya.

-Molts cops, un bon amic meu és americà i parlem anglès. Moltes vegades m'adono que no ens entenem, però crec que no és per la llengua sinó per motius culturals, normalment li costa una mica saber quan estic fent una broma o quan parlo seriosament.

-Sí, he tingut malentesos, per la meua mala pronunciació que tinc de l'anglès. Sobretot, amb les paraules: pernil i melmelada, "ham & jam" amb peus i menjar "foot & food, entre altres i la gent riu molt amb mi. També, amb expressions de la llengua anglesa. Com em va passar en una festa al Canadà: m'estaven parlant i, de cop, vaig sentir "Free Willy" i jo pensant que estaven parlant de la pel·lícula de l'Orca per a nens, va resultar que era una expressió una mica pujada de to. I tothom va començar a riure i jo, seriosa perquè no hi veia la gràcia.

6) Parles la mateixa llengua amb tota la família o parella?

-Sí, parlo castellà amb tot el meu cercle familiar.

-Parlo castellà amb la meua família. És veritat que la meua parella parla català però amb mi s'ha acostumat a fer servir el castellà i li costa canviar. El que fem és parlar català amb tota la seva família.

-A casa parlem català i castellà, sempre he parlat les dues perquè el meu pare és de Madrid; per tant, castellanoparlant i la meua mare, catalana. En l'actualitat parlem entre el meu marit i jo castellà, perquè ens vàrem conèixer parlant en castellà i no hem pogut canviar, encara que ho hem intentat, però ara amb la meua filla parlem català i jo, de tant en tant, intento dir-li cosetes en anglès.

7) T'has sorprès entenent una conversa en una altra llengua? Algú s'ha sorprès que entenguis la seva conversa?

-Sí, vaig tenir l'oportunitat d'entendre comentaris molt bonics sobre mi mateixa d'unes persones que parlaven en francès.

-Sí, un cop anava caminant per Bristol i unes noies jovenetes espanyoles parlaven tot riant de la roba que jo portava, no es podien pensar que jo estava entenent tot. Vaig apropar-me a elles i vaig dir en castellà que eren unes mal educades. En veure que jo també parlava castellà i ho havia entès tot, es van posar totes vermelles i avergonyides.

-Sí, quan he estat a França, Itàlia i Portugal, m'he sorprès pel fet d'entendre quasi tot el que es parlava al meu voltant.

8) T'has fet entendre amb signes o dibuixos?

-Sí, a la Xina, vaig intentar comprar tampons fent dibuixos en un full de paper, però no va funcionar. De fet, la noia que m'atenia va pensar que buscava una altra cosa ben distinta i em va oferir preservatius.

-Hi ha un hostel en el meu edifici on jo visc i està regentat per un japonès; per tant, hi ha molts japonesos a la meua escala cada dia. A l'edifici hi ha un ascensor molt antic, sembla que mai s'hagin vist un com aquest i no entenen gaire bé com funciona. He desenvolupat un llenguatge de signes amb ells perquè entenguin com es fa servir.

-Sí, m'he fet entendre moltes vegades amb signes, sobretot amb persones que no entenen cap de les llengües amb les quals em puc fer entendre, i algunes vegades, fent dibuixos si ho he necessitat i he tingut els estris per fer-ho. També jugant amb amics i família a jocs que s'utilitzen o bé dibuixos o fent gestos per fer-te entendre. També, amb llengua de signes que em va ensenyar una mica el meu pare quan era petita.

9) T'han parlat més lent en una altra llengua pensant que així ho entendries millor?

-Sí i crec que jo també ho he fet. Sembla que parlar més lent fa que l'altre conegui la teua llengua!

-Vaig anar al casament d'un amic grec i tota la seva família hi va acudir. La festa era molt animada i tots ens vam barrejar amb tots els convidats. Vaig acabar amb unes dones gregues grans molt simpàtiques que em parlaven cridant molt lentament. No entenia res, només podia somriure!

-Quan he sortit de viatge si he dit que no parlava molt bé l'idioma, llavors posen el "ralentí" a la parla, em parlen més a poc a poc i apugen el volum per si, així, ho puc entendre millor.

10) Has trencat el gel amb una persona estrangera fent servir la seva llengua?

-Sí, en moltes ocasions he començat a parlar amb un altra persona en la seva llengua per fer-la sentir més còmoda, especialment si la resta del grup no parla amb ella.

-Vaig estudiar alemany tres anys fa molt temps i no me'n recordo de gairebé res. Però hi havia una frase, que es diu als pobles, molt graciosa. No sé per què mai vaig oblidar, i és veritat que cada cop que conec algú nou que parla alemany, li dic aquesta frase (*ich habe eine grosse Schlange in meinen Lederhose* que vol dir “tinc una gran serp en els pantalons de cuir”) perquè sé segur que riurà.

-Com que soc una persona molt tímida no he trencat mai el gel amb ningú, sempre han sigut els altres.

11) Has après una mica una altra llengua amb la música?

-Sí, és veritat que al principi no és gens fàcil entendre la lletra de les cançons, però a poc a poc es comencen a comprendre paraules soltes i finalment el sentit de la cançó.

-M'agrada molt la música i crec que es pot aprendre molt d'altres llengües escoltant música. Una motivació ajuda a voler aprendre més. Amb la música he après molt anglès i francès, però buscant a la universitat llibres teòrics molt bons, vaig aprendre una mica d'italià també.

-Quan era adolescent vaig aprendre una mica l'anglès escoltant música pop, com Duran Duran o Spandau Ballet, Rick Asley, Madonna, Bruce Springsteen i Michael Jackson, entre altres

12) Has après una mica un altra llengua amb companys de feina?

-No, no he tingut l'oportunitat, però m'agradaria molt.

-Sí, he treballat molt amb portuguesos i fèiem moltes reunions per Skype cada setmana. Havíem de parlar anglès, castellà, portuguès, el que calgués per fer-nos entendre. Ara a la meva feina tothom parla català i estic aprenent molt amb ells.

-A la feina no he après cap llengua, sempre he parlat en català i castellà i els meus companys, encara que podien ser estrangers, sempre parlaven en aquestes llengües.

13) Has après una mica un altra llengua viatjant?

-Sí, sempre que viatjo intento memoritzar alguna paraula bàsica de la llengua del país en el qual soc, com saludar, donar les gràcies o demanar disculpes. M'ajuda a comunicar-me mínimament i a ser més amable. La llàstima és que, normalment, quan torno a casa meva, les oblidó.

-Sí, m'agrada molt viatjar i entendre paraules noves per a poder endinsar-me en el lloc on viatjo. Em fa il·lusió poder comunicar-me amb la gent al carrer i, a més a més, crec que aprendre una llengua és aprendre, també, una cultura.

“Les llengües de la meva vida”

les llengües
de la meva
vida

Representant: Sara González
*Biografies lingüístiques a partir de
preguntes*
Intermedi-suficiència-superior

-Sí, he après unes poquetes paraules en diferents llengües: hindú, nepalès i àrab (quan vaig ser al Marroc i a Tunísia) i més paraules en italià, francès, portuguès; d'aquestes últimes puc entendre converses i dir alguna frase.

Esther Bartolomé
Elena López
Sara González

Consorci per a la Normalització Lingüística
CNL de Barcelona, 2017